

skal jeg tillade mig at henstille til Overveielse af Udvalget, om, naar i Loven blev optagen en saadan Bestemmelse, som er foreslaaet fra Udvalgets Side at skulle danne en ny Paragraph, om da denne Bestemmelse ikke burde have et videre Omfang, saaledes, at den ikke indskrænkede sig til de Personer, der hidtil ere inddomte i visse Tugthuse eller Forbedringshuse, men at derimod denne Paragraph blev affattet saaledes, at den gik ud paa den Omflytning af de Forbrydere, der hidtil ere inddomte i visse Straffeanstalter, som kunde blive nødvendig o. s. v. Der kan nemlig ligesaa vel opstaae og vil opstaae Spørgsmaal om Omflytning, f. Ex. fra Fæstningen eller Rasphuset til Tugthuset, som der kan være Spørgsmaal om Omflytning fra et vist Tugt- eller Forbedringshuus til et andet, og navnlig ville jo saadanne Spørgsmaal i Tiden frembyde sig, naar de nye Straffeanstalter blive organiserede og tagne i Brug, og, vil man derfor i denne Lov udtale den Anskuelse, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag om en ny Paragraph, saa forekommer det mig, at der var Anledning til at give den en større Udstrækning end Forslaget har.

Ordføreren: Den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har fremført, forekommer mig aldeles begrundet, og jeg tvivler ikke paa, at den vil blive tagen til Følge i Udvalget. Udvalget har maaskee holdt sig for strengt til de Udtryk, der bruges i Udkastets § 3, og det er upaatvivleligt Grunden til, at man har sagt Tugt- eller Forbedringshuus istedetfor Straffe-Anstalt i Almindelighed.

Skoleforstander Sørensen: Jeg vil blot med et Par Ord udtale mig imod en Anskuelse, som, det forekommer mig, har været yttret flere Gange, at den administrative Myndighed ikke skulde være berettiget til at bestemme, i hvilken Straffeanstalt, at sige af samme Art, en vis Fange skulde udstaae sin Straf. Jeg mener, at det ligger ganske og aldeles i Sagens Natur, at i ethvert Land, hvor Straffeanstalterne ere vel organiserede, der kan ikke være Tale om, at Tugthuusstraf skulde være i forskjellig Grad i forskjellige Straffeanstalter. Det skulde da være i alt Fald i samme Straffeanstalt, og,

ligesom det altsaa maa ligge i Sagens Natur, at naar en Forbryder er idømt en vis Art Straf, saa maa den udstaaes paa samme Maade i hvilken som helst Provinds eller paa hvilket som helst Sted det er; naar det er i samme Art af Straffeanstalter, saa maa deraf ogsaa følge, at det maa ligge i den administrative Magts Myndighed at bestemme, hvor det skal ske. Anderledes stiller Sagen sig naturligtvis, naar man tænker sig, at der etableres nye Straffeanstalter, saa at de nye i deres hele Indretning og Form ere aldeles afvigende fra de ældre. Naar et saadant Tilfælde opstaaer, da kunde det jo vistnok være rimeligt, at den lovgivende Myndighed bestemte, hvorledes der skulde forholdes i Tilfælde af, at Fanger, som vare idømte en vis Art Straf i en ældre Indretning, skulle overgaae til de nye.

Ordføreren: Jeg har kun at anføre, at det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand er aldeles enig med hvad Udvalgets forskjellige Medlemmer have udtalt idag.

Da Ingen mere begjerede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved Resultatet blev følgende:

ad § 1.

Udvalgets Forslag: at de sidste Ord i første Punktum „Arbejde i Tugthuset“ forandres til „Tugthuusarbejde,“ cfr. § 3.

vedtoges uden Afstemning som Redaction.

1) Udkastets § 1: Fra den Tid, Tugthuset ved Horsens tages i Brug, skulle de Forbrydere, der efter de gjældende Regler vilde være at indsætte til Arbejde i Rasphuset eller Fæstningen, hensættes til Arbejde i Tugthuset.

Justitsministeriet har at bringe til offentlig Kundskab, naar nysnævnte Tidspunkt indtræder.

vedtoges eenstemmigt med 27 Stemmer.

ad § 2.

2) Udvalgets Forslag: at denne Paragraph aldeles bortfalder.

vedtoges eenstemmigt med 27 Stemmer.

ad § 3.

3) Udvalgets Forslag: At 1ste Punktum gives følgende Tillæg: „imidlertid ville de, som ansees med fornævnte Strafarbejde, indtil videre